

[Oluf Pedersen.]

frivillige, som Regeringen i sin Tid foreslog. Det er jo helt ligetil, at naar Staten stiller Krav, maa Staten ogsaa betale, hvad det koster. For mig at se er det ganske urimeligt, at Staten indkalder Folk og derefter byder dem Understøttelse i Stedet for at yde dem et naturligt Vederlag for det, som man kræver af deres Tid. Vi ønsker et frit og selvstændigt Danmark og tror, at dette sikres ved en sund og retfærdig Lovgivning. At Sikkerheden kan øges ved mere Militær, kan jeg ikke se, tværtimod maa jeg anse dette for at være en Fare, naar det overskrider det politimæssige, der er nødvendigt for at konstatere Neutraliteten. Selv i en Verden, der haaner Moral og lovpriser Oprustning, er der en Følelse af, at dette kun kan bringe Verden i Ulykke, og at man maa følge andre Veje, om det ikke skal gaa galt, og Danmark har, mener jeg, visse Forudsætninger for at vise Verden den rette Vej frem.

Staten har ogsaa Opgaver indadtil. Den skal sikre Ro og Orden, holde upartisk Retspleje og vogte den offentlige Sundhed. Den skal anlægge Veje og Havne, vedligeholde det nødvendige for Samfærdselen — derimod kan Driften med Fordel for alle være privat —, og det offentlige maa kontrollere, at ikke der kræves monopoliserede Overpriser, og mindst af alt maa det offentlige selv gennem den Slags Priser snyde Befolkningen. Staten skal værne de umyndiges Ret, sikre Børnenes Undervisning ved at gribe ind over for Vanrøgt. Vi er fra vor Side imod Skoletvang, men for Undervisningspligt og stemte, som det vil vides, for Venstres Skolelovsforslag. Retsforbundet er ikke Modstander af offentligt Skolevæsen, men vi ønsker dette lagt i Forældrenes Haand.

Retsforbundets Politik med Grundskyld og Frihandel vil i Praxis tvinge Arbejdsløsheden til at ophøre, men da de arbejdsløse jo ikke kan gøre for, at Regeringen ikke følger os; saa maa de have Krav paa Erstatning, fordi man nægter dem den naturlige Ret til Arbejde og Fortjeneste. Derfor modsætter vi os ikke Understøttelser, ønsker ogsaa, at den skal ydes uden Tab af borgerlige Rettigheder, men det kan ikke være Vejen frem. Arbejdsløsheden er Resultatet af en slet Politik, en daarlig Fordeling af Arbejdsudbyttet. Den er for saa vidt en naturlig Følge af de Fejl, der er begaaet, og den eneste Maade, man kan ændre det paa, er ved at ændre de Fejl, der er lavet. Her er der Grund til at erindre, at jo mere man har bekæmpet Arbejdsløsheden ved

Monopolisering og ny Varefordyrelse, jo værre er den blevet. Det er min Opfattelse, at sikrer man Ligeretten til Jord, afvikler Skat og Varefordyrelser, giver Adgang til fri Import med efterfølgende øget Eksport, som vi har foreslaaet Gang paa Gang, saa forsvinder Arbejdsløsheden helt som socialt Problem. Skal vi ikke prøve det i Praxis? Nu har vi i hvert Fald erfaret, at den modsatte Vej har gjort ondt værre.

Naar Regeringen siger, at den er enig med os om Grundskylden, og Venstre hævder, at de ligesom vi vil Frihandel, saa ønsker vi at faa disse Krav samlet. De kan nemlig kun løses i Fællesskab, ingen af dem kan realiseres alene med et godt Resultat. Derfor har Danmarks Retsforbund en stor Mission i dansk Politik, og vi er rede til at løse Problemerne i Samarbejde med alle gode Kræfter, og vi tror, at det haster.

Retsforbundet ønsker, at Folkets økonomiske Frigørelse skal være dets eget Værk. Vi afviser de fremmede Metoder, enten det er russisk Kommunisme eller tysk Nazisme. Vi tror paa Friheden, paa Retten og er imod al Diktatur og Tvangsstyre. Det er i Dag saaledes, at Mand og Mand imellem skelnes der mellem mit og dit, her gælder Retsstatens Principper, og ingen ønsker dette ændret. Vi ønsker, at man ogsaa skal skelne mellem dit og mit, naar det gælder Forholdet mellem Befolkning og Stat og Forholdet mellem Staterne. Den enkelte har, mener vi, Krav paa at beholde, hvad han skaber ved sit Arbejde, men Fællesskabet har Krav paa det, der skabes ved fælles Virke. Nu forærer man de fælles Værdier bort — ja, skaber ligefrem Monopoler ved Lov til Fordel for enkelte, og til Gengæld inddrager man rask væk ved Skat, Told, og Varefordyrelse en Trediedel af det, som den enkelte skaber, ja, mange berøves endog Retten til Virke, deres elementære Menneskerettighed. Vi ønsker, at der skal sikres alle danske Borgere Ligeret. Vi ønsker, at der sikres en retfærdig Lovgivning, og afviser al Klassepolitik, idet Retfærdighed bør være al Lovgivnings Formaal. I en Verden, hvor Tvangøkonomi og Egenytte sættes i Højsædet, ønsker vi at tale Rettens Ord. Vi er klar over, at man fra mange Sider vil modsætte sig en retfærdig Lovgivning. Naar 2 pCt. af Befolkningen ejer de 60 pCt. af Formuen, de 16 pCt. Resten, og de 82 pCt. intet, har de 2 pCt. Magtmidler som Presse og meget andet i deres Magt.

Vi har tilmed set, at man paa mange Maader krænker Folkestyrets Idé; jeg tænker her paa det Forhold, at man udelukker